

søg, det ærede Medlem gør paa at slippe udenom den ulykkelige Kærlighed, som det ærede Medlem i længere Tid nærrede til den højtærede Forsvarsminister og „de 27“, at jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem, at han nærrede denne Kærlighed. Det ærede Medlem sammenlignede mig med en Fyrmeister i en Komædie, der hedder „Elskovsleg“, jeg indrømmer, jeg kender den ikke. Men at det ærede Medlem omgaaes varmere Ting, beror formodentlig paa, at det ærede Medlem selv nærrede en varm Kærlighed til „de 27“. Og hvis det ærede Medlems Elskov var bleven besvaret, forstaar jeg, at det ærede Medlem havde haft stor Fordel af denne Kærlighed. Det var Opfyldelsen af hans bedste og naturligste Ønsker. Han havde opnaaet at faa Forsvarssagen ødelagt og at komme sammen med den højtærede Forsvarsminister, med hans Parti og med dette Partis Vælgere, hvilket det ærede Medlem i høj Grad ønskede. Han havde naaet alle de skønne Drømme, som Socialdemokraterne i Krisen og før Krisen nærrede for deres Partipolitik, og jeg har aldeles ikke bebrejdet ham denne Stilling. Det, jeg har bebrejdet ham, er — jeg bruger atter det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) Udtryk — det Skaberiet, han har udvist overfor os, fordi vi i naturlig Konsekvens af vore Ønsker og vore Hensigter gik sammen med Gruppen „de 27“ for at opnaa Forlig om det Spørgsmaal, der ligger os paa Hjerte, og hvis Løsning det ligger det ærede Medlem paa Hjerte at forhindre.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem siden i nogen Grad har lagt Indignationen af. Jeg tror, det var den højtærede Konseilspræsident, der begyndte sin fortrinlige Tale i Dag med at sige: Efter at vi nu fra Moralens højeste Tinde atter ere komne ned paa denne syndige Jord. Dermed sigtede den højtærede Konseilspræsident mulig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, der atter var dalet ned i Tinget og tog Tingene, som de ere. Jeg gaar derfor ud fra, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og hans Parti nu ere enige med os om, at det er en selvfølgelig og rent naturlig Ting, at naar man er enig med et andet eller et tredie Parti, som vi var i dette Tilfælde, i Ønsket om at opnaa et fælles Formaal, gaar man sammen med det. Det ærede Medlem søgte med alle mulige venlige Lader og kærlige Miner i en fjorten Dages Tid at friste Gruppen „de 27“ og dens Formand, thi det ærede Medlem

kender saa meget til Politik — han er meget mere forfaren, end jeg er —, at han vidste, at man ikke kunde komme til „de 27“, uden at man maatte igennem deres Formand (*P. Munch*: Naa—aa?) Ja, kunde man det? Jeg tror det ikke, thi det ærede Medlem fra Langeland, der afbryder mig, har jo ogsaa prøvet paa det, men det mislykkedes totalt, saa det ærede Medlem er i høj Grad Beviset for det modsatte af hans egen Opfattelse. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds er altsaa enig med os i, at det er forstandigt af os, og at der ikke er nogen som helst Grund til Indignation over, at vi søgte Samarbejde med „de 27“ for at løse Forsvarssagen, ligesom jeg indrømmer, at det var forstandigt af det ærede Medlem at gaa sammen med „de 27“, hvis han derved havde kunnet forhindre Forsvarssagens Løsning. Men paa den anden Side kan jeg saa ikke indrømme, at det er klogt af det ærede Medlem at fremsætte en saadan forlorn Indignation, som enhver kan tage i Nakken blot ved at læse hans eget Blad og hans egne Ord. Det er det, jeg har bebrejdet ham, det forkerte, det ukloge, Skaberiet i hele hans Stilling.

Jeg har heldigvis faaet det ærede Medlems Tale i Fortryk, før jeg fik Ordet her, og der er mange morsomme Ting deri. Det ærede Medlem forsikrer saaledes, at det var ikke hans Tanke, at de tre Oppositionsgrupper, der styrtede Ministeriet Neergaard, skulde danne et permanent parlamentarisk Ministerium. Ja, det kunde det ærede Medlem lide, at lave et permanent Ministerium, som han muligvis selv blev Medlem af. Det har jeg skam heller ikke beskyldt ham for; jeg haaber, at vi andre meget hurtigt kunde faa taget Livet af det Ministerium, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds havde saa stor Kærlighed til, saa den Forsikring af det ærede Medlem om, at det ikke skulde blive permanent, tror jeg er ganske overflødig. En anden Udtalelse af det ærede Medlem. Efter at han har søgt at paa-vise, at jeg har haft Uret i min Opfattelse af, at Socialdemokraterne vilde gaa sammen med Forsvarsministeren og hans Parti, siger han senere hen, idet han nu vender tilbage til den socialdemokratiske Korrespondance, som det ærede Medlem altsaa vil huske, at jeg ikke har benyttet — han kan for Resten se det ved at læse min Tale, den er spækket med Citater af „Social-Demokraten“ og ikke med Provs-bladenes Korrespondance, skønt den er ogsaa god, den falder fuldstændig sammen